

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/47/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822200616
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5822200616.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti K. N., nar. XX.XX.XXXX a V. Z., nar. XX.XX.XXXX, maloleté deti bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, Námestie A. Bernoláka 381/4, Námestovo, IČO: 30 794 536, deti rodičov: matky - V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, právne zastúpená: advokátska kancelária CREDIS Law s.r.o., so sídlom Radlinského 2, Bratislava, IČO: 35 955 341 a otca - V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., právne zastúpený: JUDr. Ľubomírom Kubošom, advokátom, so sídlom v C., A. XX, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 13P/10/2022-139 zo dňa 25. mája 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd návrh otca na zníženie výživného zamietol, umožnil mu stretávať s maloletými deťmi N., nar. XX.XX.XXXX a V. Z., nar. XX.XX.XXXX každý páry týždeň v kalendárnom roku v sobotu od 12:00 hod. do 17:00 hod. a nepárny týždeň v kalendárnom roku v piatok od 15:00 hod. do 18:00 hod. Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. Z výsledkov vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že naposledy o výške výživného bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 3P/14/2018-95 zo dňa 18.07.2019, právoplatným 03.09.2019, v zmysle ktorého boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi uložená povinnosť prispievať na ich výživu sumou 150,- Eur mesačne na maloletého N. a sumou 100,- Eur mesačne na maloletú V. Z.. Prvoinštančný súd porovnal pomery rodičov maloletých detí v čase pôvodného a v čase aktuálneho rozhodovania o návrhu otca a po podrobnom preskúmaní skutočností, ktoré v priebehu konania vyšli najavo, a to či už jednotlivito alebo vo vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že návrhu otca na zníženie výživného vyhovieť nemožno. V čase posledného rozhodovania súdu o výživnom v prospech maloletých detí otec pracoval v spoločnosti ADIENT a.s. s mesačným príjmom vo výške 600,- Eur. Ubytovanie v Čechách mu zabezpečil zamestnávateľ. V súčasnej dobe sa príjem otca zvýšil, jeho čistý mesačný príjem je približne 620,- Eur. Okrem toho poberá rodičovský príspevok na maloletú P. vo výške 274,90 Eur mesačne. Matka maloletých detí sa v čase posledného rozhodovania o výživnom starala o maloletú V. Z., nemala žiaden príjem, nemala nárok na poberanie rodičovského príspevku a prídavkov na deti v Slovenskej republike. Rovnako jej nevznikol nárok ani na poberanie dávok v Čechách, a to z dôvodu odmietavého postoja otca maloletých detí pri ich zabezpečení. Všetky výdavky matky súvisiace so starostlivosťou o maloleté deti hradili rodičia otca maloletých detí, u ktorých matka bývala už v tom čase. V súčasnosti matka poberá rodičovský príspevok

a prídavky na tri maloleté deti vo výške 357,- Eur a výživné na deti spolu 300,- Eur. Jej príjem tak predstavuje 657,- Eur mesačne. Zároveň súd konštatoval zmenu pomerov na strane maloletých detí, a to nielen v súvislosti s celkovým telesným rastom, ale aj s výdavkami súvisiacimi s návštevou základnej a materskej školy. Deti trpia zdravotnými problémami, N. je astmatik a alergik, V. Z. trpí epilepsiou a oslabenou imunitou, s čím súvisia aj zvýšené výdavky na strane matky. Zároveň súd porovnal výdavky poukazované otcom a matkou maloletých detí. Poukázal na to, že otec je v produktívnom veku, je zdravý a preto mu nič nebráni v tom, aby si našiel zamestnanie, kde bude dosahovať príjem, ktorý mu postačí na pokrytie nielen výživného na maloleté deti, ale aj ďalších potrieb. V pracovnej zmluve má so zamestnávateľom dohodnutú možnosť dostať výkonnostnú prémie a konštatovanie otca, že nebude pracovať viac ako je dohodnuté v pracovnej zmluve, súd považoval za ľahkovážny a ľahostajný prístup otca k svojim povinnostiam. Za nie bez významu tiež súd považoval, že otec deti naposledy videl v decembri minulého roka, a to i len z toho dôvodu, že spolu s matkou v tom čase bývali v spoločnej domácnosti. Potvrdil, že o deti sa staral za celý život iba raz a nevedel ani popísať spoločné zážitky s deťmi. Na jednej strane otec požadoval určiť výšku výživného v prospech N. na 50,- Eur mesačne a v prospech maloletej V. Z. na 40,- Eur mesačne, pritom sám prezentoval výdavky na maloletú P. vo výške 120,- Eur mesačne. Na výžive maloletých detí sa nepodieľa žiadnym iným spôsobom, nekupuje deťom darčeky ani oblečenie. Príjem otca s rodičovským príspevkom ustálil na sumu 894,90 Eur, príjem matky 357,- Eur. Otcovi pribudli ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Súd uzavrel, že rodičovský príspevok otca v sume 275,- Eur plne pokryje otcom uvádzané výdavky na maloletú P. a čiastočný invalidný dôchodok vo výške 180,- Eur mesačne, ktorý poberá manželka otca, pokryje zase výdavky, ktoré deklaroval otec ako výdavky na manželku vo výške 165,- Eur. Tiež zohľadnil, že matke pribudla vyživovacia povinnosť voči maloletému H., pričom vyživovacia povinnosť otca k nemu doposiaľ určená nebola. Dodal, že otcovi nič nebráni, aby sa zamestnal v obore lesníctva, teda v obore, ktorý vyštudoval, v ktorom by mohol dosahovať vyššie príjmy, resp. aby si našiel brigádu alebo iným spôsobom si privyrobil. Pri úprave styku otca s maloletými deťmi súd zohľadnil výsluch maloletého N., v rámci ktorého uviedol, že má záujem stýkať sa s otcom, avšak iba za prítomnosti matky. Poukazoval na skutočnosť, že si pamätá ako otec v minulosti rozbíjal veci, rozbil okno. Problémové správanie otca je zrejme i z odpisu registra trestov, kde má uvedených 7 záznamov, ako aj z evidenčnej karty vodiča. Uvádza, že sa v roku 2020 dopustil dvoch priestupkov po požití istej návykovej látky. Otec maloletých v období od 28.07.2021 do 01.12.2021 absolvoval protialkoholické liečenie ústavnou formou. Styk otca s maloletými deťmi odporučil i kolízny opatrovník, na podklade čoho prvoinštančný súd upravil styk otca s deťmi každý párny týždeň v kalendárnom roku v sobotu od 12:00 hod. do 17:00 hod. a nepárny týždeň v kalendárnom roku v piatok od 15:00 hod. do 18:00 hod. za prítomnosti matky maloletých detí. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie otec maloletých detí z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a § 62 ods. 1, § 63 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP). Poukázal na názor, že súd prvého stupňa pri určení výšky výživného na maloleté deti na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vo veci nesprávne právne rozhodol. Nesúhlasil so záverom prvoinštančného súdu o tom, že pokiaľ pracoval v spoločnosti ADIENT a.s. s mesačným príjmom vo výške 600,- Eur, že v súčasnosti sa mal jeho príjem zvýšiť. Poukázal na výdavok súvisiaci s ubytovaním s tým, že v čase posledného rozhodovania o výživnom mu na ubytovanie prispieval zamestnávateľ. Výdavky na ubytovanie znáša v súčasnosti sám vo výške 340,- Eur mesačne. Súd je vždy povinný zistiť a ustáliť všetky okolnosti, za ktorých k výroku rozsudku dospel, a teda predovšetkým skúmať, či došlo k podstatnej zmene pomerov oproti pôvodným okolnostiam, aké tu boli v čase posledného rozhodovania. Má za to, že výdavky uvedené matkou sú zjavne tendenčné a nepravdivé, najmä výdavky na oblečenie a školské potreby, ako i na domácu stravu s ohľadom na jeho vedomosť o tom, že jeho rodičia, ktorí majú spoločnú kuchyňu s matkou obstarávajú nákup potravín a následne aj prípravu jedál. Nepreukázala tiež riadne výdavky na zabezpečenie zdravotnej starostlivosti, nepredložila žiaden doklad o tom, že matka tieto náklady skutočne vynakladá. Výška výživného v sume 150,- Eur mesačne na maloletého N. a výživné 100,- Eur na maloletú V. Z. nezodpovedá majetkovým pomerom otca. Uvedené podporne odôvodňuje i pribudnutím ďalšej vyživovacej povinnosti vo vzťahu k synovi H.. Ďalej otec v odvolaní namietal, že súd nesprávne vyhodnotil jeho návrh na úpravu styku s maloletým N. a V. Z., aby tento prebiehal bez prítomnosti matky. Práve matkin negatívny postoj k otcovi pred maloletými deťmi narúša jeho autoritu a vzťah, ktorý by si chcel do budúcnosti s deťmi vybudovať. Má záujem riadne a rovnocenne sa podieľať na výchove maloletých detí, v čom mu matka bráni, upiera mu

jeho rodičovské práva, má zabezpečené podmienky na vykonanie plnohodnotnej osobnej starostlivosti o maloleté deti. Namietol, že rozsah stretávania s deťmi v zmysle rozsudku nie je dostatočný. V odvolacom návrhu žiadal rozsudok prvoinštančného súdu zmeniť, vyhovieť návrhu na zníženie výživného vo vzťahu k maloletému N. toto určiť vo výške 50,- Eur mesačne a vo vzťahu k maloletej V. Z. 40,- Eur mesačne, resp. rozsudok prvoinštančného súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca žiadal rozsudok prvoinštančného súdu v celom rozsahu ako správny potvrdiť.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že prezentovaný výšku nájmu tvrdenú otcom za bývanie v byte o rozlohe 32,9 m² považuje za nadštandardnú. Príkladom uviedla, že podľa predložených inzerátov je možné prenajať plne zariadený moderný 2-izbový byt s rozlohou 63 m² za 380,- Eur, resp. kompletne zariadenú 4-izbovú jednotku alebo 3-izbový byt v meste N.. Otec platí neštandardne vysoký nájom za byt, ktorého cena za prenájom je nepomerne vysoká v porovnaní s väčšími, lepšie vybavenými nehnuteľnosťami v regióne, čo svedčí o jeho nadštandardných majetkových pomeroch. V konaní predložil dve výplatné pásky za obdobie 01/2022, kedy bol jeho zdaniteľný príjem vo výške 627,59 Eur, za obdobie 02/2022 vo výške 923,23 Eur a tarifa pre výpočet odmeny bola 4,94 Eur/hodina práce. Hodinová mzda otca má byť aktuálne stanovená na 5,66 Eur/hodina práce, to znamená, že otec má v súčasnosti ešte vyšší príjem ako z pôvodne doložených dôkazov preukázal. Zároveň žiadala zohľadniť, že otec sa nesnaží nájsť lepšie platené zamestnanie napriek tomu, že ma štyri deti a piate by sa mu malo narodiť v septembri. Súd pri rozhodovaní nezohľadňuje iba samotnú výšku príjmu na výplatnej páske, ale aj celkové predpoklady otca vzhľadom na jeho kvalifikáciu dosiahnuť vyšší príjem. Za nepochopiteľné označila námietky otca v súvislosti s výdavkami na stravu pre maloleté deti, ktoré samozrejme potrebujú stravu i mimo školy, resp. predškolského zariadenia, a to či už v podobe raňajok, desiaty alebo olovrantu a večere. Suma na stravu pre maloleté dieťa vo výške približne 3,30 Eur na deň, vôbec nie je nadmerná. Ak by sa otec o svoje deti zaujímal a staral, nikdy by takto uvádzanú výšku výdavkov nespochybňoval. Matka deťom zabezpečuje zdravotnú starostlivosť, hradí náklady spojené s kúpou pohonných hmôt starým rodičom maloletých detí, ktorí ich sprevádzajú na zdravotné ošetrenia. Vyslovila zásadný nesúhlas s tým, aby sa deti stýkali s otcom bez jej prítomnosti. Maloletý N. sám pri výpovedi pred súdom uviedol, že sa s otcom chce stretávať iba za prítomnosti svojej matky. Pri vyjadrovaní o otcovi neprejavoval žiadne emócie. Uviedla, že bytové podmienky otca sú absolútne nevyhovujúce, nemá trvalý pobyt. Jeho trvalým pobytom je Obecný úrad v W., býva v byte o rozlohe 32,9 m² so svojou manželkou, dcérou a ďalším dieťaťom, ktoré sa má narodiť. Nedisponuje potrebným vybavením na stretávanie sa s dvomi maloletými deťmi, ako je napr. posteľ. Ďalej poukázala na ust. § 62 ods. 5 zákona o rodine, podľa ktorého výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Deti majú právo podieľať sa životnej úrovni svojich rodičov. Podľa prvotného rozhodnutia o výške výživného sa pomery otca nezmenili a nie je ani dôvod, aby sa zmenila výška výživného v neprospech maloletých detí. Pokiaľ i otec prezentuje snahu stretávať sa s deťmi bez prítomnosti matky, nepozná ich návyky, neprejavuje o ne záujem, nevie, akými zdravotnými problémami trpia, ako by im mal poskytnúť prípadnú zdravotnú starostlivosť.

5. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že vzhľadom na zdravotný stav jeho manželky, ktorá je odkázaná na jeho pomoc, či už pri domácich prácach alebo so starostlivosťou o maloletú dcéru P., si nemôže dovoliť inú prácu. Práca v lesníctve je časovo náročná a v jeho prípade neprípustná. Má za to, že dostatočne preukázal, že na jeho strane ako povinnej osoby k plneniu vyživovacej povinnosti došlo k takým zmenám, ktoré by odôvodňovali zníženie výživného. Za nepravdivé označil tvrdenia matky, že by o deti neprejavoval žiaden záujem, nezaujímal sa o ne, nepoznal ich návyky. Do času 28.07.2021, kým nenastúpil na nariadené ochranné liečenie ústavnou formou, žili ako jedna rodina spolu s matkou a maloletými deťmi, tiež spolu s manželkou a maloletou dcérou P. v spoločnej domácnosti. Rovnocenne sa chce podieľať na výchove maloletého N. a maloletej V. Z.. Zastáva názor, že matka prenáša na maloleté deti svoje vlastné pocity a postoje. S odstupom času si uvedomil, že viedol neusporiadany život, po prehodnotení, zvážení mnohých jeho zlyhaní chce žiť ako človek so zodpovedným prístupom k rodine a k životu. V záujme maloletých detí je stretávanie s otcom a budovanie vzájomných vzťahov s obidvoma rodičmi vzhľadom na to, že má vhodné podmienky na zabezpečenie plnohodnotnej starostlivosti o maloleté deti. Za nesprávny považoval postup prvoinštančného súdu, pokiaľ nevyhovel jeho návrhu upraviť styk s deťmi bez prítomnosti matky. Zotrval na odvolacom návrhu.

6. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka otec v podstate zopakoval skutočnosti uvádzané vo vyjadrení k vyjadreniu matky. Uviedol, že citová väzba medzi deťmi a otcom sa vo všeobecnosti širšie rozvíja len tým že majú deti zabezpečený pravidelný a pomerne rovnocenný kontakt s obidvoma rodičmi.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v intenciách ust. § 65 až § 67 CMP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

8. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Svoje rozhodnutie náležitým, podrobne vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

9. V prvom rade je potrebné uviesť, že prvoinštančný súd správne pozornosť zamerl na porovnanie pomerov, či už otca ako navrhovateľa domáhajúceho sa zníženia vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletým deťom, matky maloletých detí a samotných maloletých detí v čase pôvodného rozhodovania o výške výživného so súčasným aktuálnym stavom a z výsledkov vykonaného dokazovania, resp. v zmysle výsledkov vykonaného dokazovania správne ustálil, že v pomeroch otca nenastala tak podstatná zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala i určenie zmeny výšky vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletým deťom. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, že príjem otca vzrástol a za dôvod pre zníženie výšky výživného v neprospech maloletých detí nemožno považovať to, že otcovi pribudli ďalšie vyživovacie povinnosti. Vo všeobecnosti platí, že maloleté deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, a teda v zmysle uvedeného je potrebné ustáliť, že otec je povinný zabezpečiť svojim maloletým deťom rovnaké životné podmienky bez ohľadu na to, či s ním žijú alebo nežijú v spoločnej domácnosti. Taktiež nie je prípustné, aby otec plnenie vlastnej vyživovacej povinnosti prenášal na svojich rodičov, ktorí namiesto otca zabezpečujú bývanie v prospech maloletých detí a uspokojujú ich bytové potreby. Pokiaľ otec namietal, že na rozdiel od stavu v čase predchádzajúceho rozhodovania, kedy mu na bývanie prispieval zamestnávateľ, si musí v súčasnosti tieto náklady hradiť sám, z dôkazov predložených matkou v priebehu odvolacieho konania jednoznačne vyplynulo, že je možné v danom mieste a čase zabezpečiť bývanie i s lepšími bytovými podmienkami za nižšiu sumu, resp. že nájom platený otcom nie je adekvátny kvalite jeho bývania, resp. poskytnutého ubytovania.

10. V kontexte požiadavky otca na zníženie výživného súd správne skúmal i zmenu pomerov na strane maloletých detí, ktoré sú v podstate staršie a vyspelejšie, trpia viacerými zdravotnými problémami, takže matke vznikajú zvýšené výdavky nielen v súvislosti so zabezpečením bežného výživného v podobe stravy, oblečenia, obutia, školských pomôcok a potrieb, ale i na zdravotné ošetrenie a zabezpečenie potrebnej zdravotnej starostlivosti. Jediným príjmom matky je rodičovský príspevok, navyše maloletým deťom poskytuje nepretržitú osobnú starostlivosť. Sama zabezpečuje starostlivosť o maloletého H., ku ktorému otec otcovstvo doposiaľ dobrovoľne neuznal.

11. Je preto na otcovi, aby svoje príjmy, resp. výdavky reguloval tak, aby mohol finančne rovnomerne zabezpečiť svoje maloleté deti. V konaní bolo preukázané, že na starostlivosť o N. a V. Z. sa iným spôsobom nepodieľa, s deťmi sa nestýkal a skutočný záujem o ne začal prejavovať až v súvislosti s požiadavkou na zníženie vyživovacej povinnosti v ich neprospech.

12. Znížením výživného by súd prakticky zodpovednosť otca za zabezpečenie výživy i ďalších vyživovaných osôb preniesol na maloletého N. a V. Z., napriek tomu, že oproti súrodencom sú nielen starší, ale vzhľadom i na svoj zdravotný stav N. (alergik, astmatik) a V. Z. (epilepsia, znížená imunita) vyžadujú zvýšené náklady, či už na plnohodnotnú stravu alebo zabezpečenie potrebných liekov, vitamínov a celkovej zdravotnej starostlivosti. To, že otec očakáva narodenie ďalšieho dieťaťa, ešte neznamená automatické krátenie vyživovacej povinnosti v neprospech starších, resp. skôr narodených maloletých detí navyše za situácie, ak s nimi otec nežije v spoločnej domácnosti.

13. Za správny odvolací súd považoval i postup prvoinštančného súdu pri ustálení rozsahu a frekvencií styku otca s maloletými deťmi, ako i v súvislosti so zabezpečením prítomnosti matky. Požiadavka prítomnosti matky vyplynula priamo z výpovede maloletého N., ktorý popisoval nie práve príjemné zážitky s otcom. Tiež je potrebné zohľadňovať časový úsek, počas ktorého otec o deti nejavil žiaden záujem, s deťmi sa nestretával. V konaní bolo preukázané, že maloletá V. Z. trpí epilepsiou, je viac ako pravdepodobné, že otec skúsenosť s touto chorobou nemá a i z tohto pohľadu je prítomnosť matky počas

styku nevyhnutná. Účelom nie je sťažiť otcovi prístup a komunikáciu s maloletými deťmi, ale naopak zabezpečiť, aby styk prebehol bez väčších komplikácií a maloleté deti sa cítili bezpečne.

14. V nadväznosti na uvedené odvolací súd rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1 CSP stotožniac sa i s jeho odôvodnením (§ 387 ods. 2 CSP) potvrdil.

15. Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 369 ods. 1 CSP a § 52 CMP nepriznal.

16. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca/ alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)